

Dues històries amb més d'un punt en comú

La María és supernumerària, està casada i té cinc fills. L'Ana és numerària auxiliar. Les dues estan convençudes que la feina de casa és fonamental per al bon funcionament de la societat i per això defensen que tinguin un reconeixement social i econòmic: "el món seguiria endavant sense bankers o futbolistes, però no sense persones que tinguin cura dels altres".

14/01/2012

La María i l'Ana comparteixen la seva tasca professional, la seva vocació a l'Opus Dei... i alguna cosa més. La María compatibilitza la feina d'infermera -amb jornada reduïda- amb la dedicació a la seva família. L'Ana és numerària auxiliar i treballa en les labors de la llar a Los Rosales, una casa de recessos i convivències per on passen cada any centenars de persones que volen posar a punt la seva vida espiritual. Les numeràries auxiliars tenen un paper fonamental dins de l'Opus Dei perquè es dediquen amb professionalitat a l'atenció material de les cases i de les persones. Com tots els seus membres, però d'una manera especial, són les encarregades de què a l'Opus Dei hi hagi un ambient de família i que la convivència sigui agradable.

Sant Josepmaria va reconèixer en moltes ocasions el paper fonamental de les persones que treballen a l'Administració (nom amb què es denomina el conjunt de tasques que requereix mantenir i atendre els centres de l'Opus Dei): "Sense l'Administració no es podrien posar en marxa les altres labors apostòliques", afirmava. De la mateixa manera valorava els treballs que qualsevol persona realitza per servir la família i la societat i, especialment, el de les mestresses de casa: "La tasca de la dona a casa seva, assenyalava en una entrevista sant Josepmaria, no només és en si mateixa una funció social, sinó que pot ser fàcilment la funció social de major projecció. A través d'aquesta professió -perquè ho és, veritable i noble- influeixen positivament no només en la família, sinó en multitud de persones, complint una tasca molt més extensa a vegades que la d'altres professionals".

La María comparteix aquest plantejament "Em sembla molt important la feina dins de casa. De fet, per això, tinc la reducció de jornada. És vital quan arriben els nens escoltar-los, estar amb ells... quan són petits perquè són dependents i quan són grans perquè la llar és el lloc on ens estimem com som, amb les nostres virtuts i també amb els nostres defectes i això és clau per aconseguir la felicitat". Aquesta supernumerària entén que la vocació d'una numerària auxiliar és molt similar a la d'una mare de família: "és semblant, atenen les persones de l'Opus Dei o altres que acudeixen als mitjans de formació amb molt d'afecte, tenint detalls amb elles, igual que jo ho faig a la meva família".

L'Ana pensa que, a la feina de la llar, és important la preparació i la professionalitat. "Dedico temps a estudiar, a estar al dia en temes com

l'alimentació, el tractament dels tèxtils, etc. i procuro treballar amb professionalitat... entre altres coses perquè percebo un sou per la feina que faig". En aquest sentit, l'Ana és contundent quan exigeix un salari per a les mestresses de casa: "jo rebo una retribució per la meva feina, doncs penso que els governs haurien de plantejar-se la necessitat de valorar econòmicament allò que moltes dones fan a casa seva". La María, comparteix la reivindicació "Penso que moltes dones -jo mateixa- deixarien de treballar o reduirien la jornada per dedicar més temps als fills si l'Estat ens ajudés econòmicament". Mentre arriba aquesta ajuda, la María comparteix l'atenció de la casa amb el seu marit. "Si sóc capaç de portar endavant una feina, la casa i cinc nens és gràcies a que sóc una persona organitzada i a que el meu marit m'ajuda molt. Ell va renunciar a ascendir en l'empresa

per poder dedicar més temps a la família. És qüestió de prioritats".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/dues-
histories-amb-mes-dun-punt-en-comu/](https://dev.opusdei.org/ca/article/dues-histories-amb-mes-dun-punt-en-comu/)
(05/08/2025)